

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishtvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1'20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4'50, mesečno K 1'50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 Uredništvo in upravnishtvu je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnishtvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani. :

Veliki dan.

Iz Korotana.

Pri ustanovitvi obrambnega društva je naš poslanec Grafenauer govoril o drugem velikem dnevu v slovenski zgodovini. Trdil je, da je ustanovni občni zbor „Slovenske Straže“ drugi veliki dan; kot prvega je označil dan ustanovitve S. L. S.

Ce bi govoril tako kak kranjski klerikalni velikaš á la Šusteršič, bi se nič ne čudili, a da govori tako gospod Grafenauer, je čudno.

Da pa ne bo mislil, da zgodovina slovenskega probujenja ne pomni drugih velikih dni, mu jih hočemo par naštetii.

Prvi veliki dan: Dr. Brejc hoče priti pri klerikalni stranki na Kranjskem na krmilo, dr. Šusteršič temu ne privoli. Dr. Brejc hoče postati na vsak način vodja kake stranke, se preseli v Celovec, agitira na samonarodni podlagi za svojo pisarno, preslepi s tem kmečko ljudstvo, postane s pomočjo narodnega gospodarja Podgorca in z dovoljenjem krškega knezoškofijskega ordinarijata vodja Slovencev na Koroškem.

Drugi veliki dan: Dr. Brejc se je vsedel na mehko in čuti moč, komandirati koroškimi Slovencem, vrne se nazaj k svojim starim kranjsko-klerikalnim idejam in postane dr. Šusteršičev verni oproda.

Tretji veliki dan: Dr. Šusteršič proda koroške, štajerske in primorske Slovence pri razdelitvi volilnih okrajev in postane tako (glej „Osa“) grobokop slovenskega naroda.

Četrty veliki dan: Grafenauer se zakolne in priseže, da nikdar noče imeti kaj skupnega s kranjskimi klerikalci, osobito z dr. Šusteršičem.

Peti veliki dan: Državni zbor se snide, Grafenauer ne vstopi v noben klub, ampak ostane hospitant obeh, jugoslovanskega in slovenskega kluba.

Šesti veliki dan: Dr. Šusteršič hoče imeti v „Slovenskem klubu“ enega člana več in zapove dr. Brejcu, naj ukaže Grafenauerju, da vstopi v ta klub.

Sedmi veliki dan: Dr. Brejc skliče svoje zaupnike in jim zapove, da naj sklenejo, Grafenauer mora postati Šusteršičev lakaj. Vsi, ki so malo časa prej vpili: Kamen na Šusteršiča, sklenejo: „Grafenauer mora v Šusteršičev klub“ in vpijejo: Živela doslednost!

Osmi veliki dan: Grafenauer vstopi v Šusteršičev klub.

Torej, če omenimo že v prvo imenovana velika dneva, je bil ustanovni občni zbor „Slov. Straže“ že deseti; vsaj za nas koroške Slovence.

Glede na preteklost v narodni borbi omenimo le nekaj stvari v svrhu informacije:

V prvi vrsti vprašamo kranjske klerikalce, če jim je znano, kdo je pred 25imi leti in pozneje navduševal in budil speče koroške Slovence? Poznajo li imena Lendovšek, Legat, Gabron? Ali so bili ti možje klerikalci? Ne, bili so pošteni Slovenci, ki so dobro vedeli, da je koroški

Slovenec bolj veren kristjan, kot vsi hrištovski klerikalci in da mu je treba pomoči edino v narodnem oziru.

Ali poznajo kranjsko-klerikalni gospodje pevsko društvo „Lira“ v Kamniku, ki je hodilo pred dvajsetimi leti po Koroškem in navduševalo Slovence z lepo pesnijo? So li bili to tudi klerikalci? Ali vedo, kdo se je trudil, da se je kupil svet za velikovško Narodno šolo? Bila sta ljubljanski župan g. Hribar in župnik Gabron, ki je prvi spoznal nevarnost kranjskega klerikalizma za skupno narodno stvar na Koroškem; zato ga zaničuje! Ali jim je znano, kdo je pred kakimi desetimi leti vskliknil: „Na Koroškem je slovenska narodnost izgubljena, torej skrbimo za vero!“?

Bil je monsignor Podgorc, poleg Brejca prvi propagator kranjskega klerikalizma na Koroškem in vzlic temu — narodnjak.

Še več sličnih vprašanj bi lahko stavel, a vsak mora priti pri tem do zaključka, da kranjski klerikalni gosposdi pač ni za obrambno delo na Koroškem, ampak za podjarmljenje našega ljudstva. Kar smo si sami z velikim trudom pridobili, bi nam radi vzeli novi gosposdarji, kranjski klerikalci. Tako n. pr. imamo Brnco, moremo reči, eden najzavednejših krajev na Koroškem.

Tam se je ustanovil pred več leti tamburaški zbor, iz njega je nastalo kimalo pevsko izobraževalno in tamburaško društvo. Tamošnji narodnjaki so vzdrževali društvo popolnoma sami, osobito ker se tudi tamošnji župnik ni mnogo brigal zanj, dasi je bil dober narodnjak. Z neumornim delom so prišli tako daleč, da so si postavili lasten društven dom. Ko je K. S. Z. v Ljubljani zvedela, da se bo na Brnci gradil dom, so začeli „obrambni“ gosposdje v Ljubljani takoj misliti, kako dobiti v oblast tudi to društvo in razglasili so, da se vrši na Brnci socialni kurz. Gospoda moja, socialni kurz pri ljudeh, ki so si sami toliko opomogli, da v obmejnem kraju postavijo društveni dom! Vrlj Brnčani pa o tem niso hoteli ničesar slišati, ker so baje spoznali nakano.

Ce štejejo kranjski klerikalci k obrambnemu delu razne shode K. S. Z. ali izlete „Orla“, oziroma ustanovitev „Orla“ na Koroškem, jim razložimo samo razmerje med strankami slovenske kranjske politike. Kot korošec sicer nikakor nisem prijatelj kranjske politike, ampak mislim, da, če smejo kranjski klerikalci nam diktirati, da povem tudi jaz lahko svoje mnenje!

Lansko leto so prišli v Št. Jakob „Orli“. Nemški vladi še niti na misel ni prišlo, da bi bil tak izlet za nemštvo nevaren in ga je vsled tega brez obotavljanja dovolila. Letošnji sokolski izlet je bil prepovedan, ker ga „Freie Stimmen“ niso dovolile. Iz tega sledi, da vlada klerikalce, kot svoje zaveznike ne smatra nevarne nemštva in jih kot pohlevne ovčice pusti pasirati.

Kot koroški Slovenec želim novi or-

ganizaciji le vse najboljše, če bo delovala v pravem smislu obrambnega dela.

V prvi vrsti naj podpira Družbo sv. Cirila in Metoda, ki je že toliko dobrega storila za nas. Drugič naj štiti koroške Slovence pred razdvojenostjo. Tretjič naj nikar ne pošilja na mejo strankarskih časopisov in naj skrbi, da bo „Mir“ postal res pravi koroški časopis ne pa paralela „Domoljuba“. Četrtyč, da bo uredništvo „Mira“ tako, kot takrat, ko je imel še pri listu proste roke g. A. Ekar. Petič naj preskrbi, da se v Celovcu sezida ali kupi Narodni dom za vse prireditve, tako da ne bo treba krščansko-socialnemu slovenskemu delavskemu društvu prositi pri nemškem katoliškem Gesellenvereinu za prostore v svrhu uprizoritve gledaliških predstav.

Koroški Slovenci hočemo biti gosposdarji sami na svoji zemlji, a prosimo odkrite in prave pomoči v narodnem oziru.

Koroški Slovenec stare vere.

Iz slovenskih krajev.

Tacen pod Šmarno goro.

V noči od 12. do 13. t. m. je Sava vsled preoblega deževja tako narastla, da je napravila pri zgradbi novega mostu znatno škodo. Spodkopala je namreč precej naprave ter odnesla mnogo lesa. Škoda znaša okrog 800 K. Z delom so morali prenehati. Tudi promet čez Savo je že par dni nemogoč. Danes še le je začela Sava znatno upadati. Težko že čakamo zaželjenega mostu. Obetajo nam, da bo novi most izročen prometu koncem avgusta t. l. Če bo le res?

Novo mesto.

Žrtve koruptivnih razmer. Doli v naši sosedni Kandiji se je pred kratkim doigrala tragedija propasti ene, svoj čas imovitih hiš. Tragedija se je doigrala na realni lasti hiše same, a globoko zadela pa je tudi prebivalce, družino te hiše. Hiši se je reklo pri „Froncu“, pravo ime pa je Pintar. Gospa Alojzija Pintar, vdova po širrom znanem mesarju itd. se je pred leti vdružitv omožila. Gosposdarske razmere so jo pahnille v stiske, upniki so mislili, da jim ne preostaja nič drugega, kakor da pušče celo posest potom javne dražbe razprodati. K posesti v Kandiji je spadala tudi hiša na novomeškem sejmišču; to hišo je smatrala posestnica kot svojo last, katero v skrajnem slučaju vporabi zase in svojo družino. Nekak oblastven varuh čez celo posest je bil sosed in župan g. Josip Zurc. Takoj po razglasu javne dražbe so se začeli za nakup zanimati razni kupci, ki so mislili nadaljevati staro obstoječo gostilničarsko obrt v tej hiši.

Toda c. kr. okrajno glavarstvo je tem nakupaželnim povedalo, da je kar izključeno, da bi v tej hiši kdo še dobil dovoljenje za gostilničarsko obrt. Ta vest je seveda kupce ustrašila; kajti hiša, v kateri se je bila že od nekdanj negovala gostilničarska obrt, je bila le za ta namen ure-

Kdo vgame kaj to pomeni?

jena. Pa tudi omenjeni župan Zurc je kaj pridno kolportiral zagotovilo, da koncesije za gostilno kratkoma lo nihče ne dobi. Se na predvečer pred javno dražbo se je potrudil k nekemu gosposdu, ki se je za nakup liše v svrhu izvrševanja gostilničarske obrti najbolj resno zanimal. Opozoril ga je še enkrat, naj nikar ne računa na tako koncesijo. Pustil je to tudi po svojem policištvu okrog razglašati. In na to se je tudi še pred javno dražbo navzoče opozorilo. Zurc sam se je izrazil, da namerava hišo kupiti, ker rabi vrt in hleve, a hiša pa se pozneje vporabi v občinske namene. Tako so se pravi kupci odtujili od dražbe. Hiša je bila prodana za 30.000 kron, a ona na Loki za 2400 kron. Hišo v Kandiji je kupil župan Zurc, a ona na Loki mesar in gostilničar g. Windischer.

Lastnico nekdanje ponosne hiše pa so z družino vred v največjem pomanjkanju takorekoč pahnilli iz hiše. V zaduhli najeti sobi pod tujo streho zdaj prejoka dan in noč v spominih nad trpko izgubo.

Znano pa je bilo, da je imela posestnica že pred leti za posest v Kandiji 58.000 kron, oziroma še lansko leto 44.000 kron.

Kaj sledi iz tega? Iz tega sledi, da se je hiša prodala pod dejansko ceno, da so občutno oškodovani upniki, a naravnost kruto tepena pa je reva-lastnica in ž njo vred njena cela družina. In to je povzročil on, ki bi kot varuh moral v prvi vrsti gledati na to, da se posest, če ne že reši, vsaj kolikor mogoče drago proda, da se krijejo upniki in da na vse zadnje lastnici ostane njeno zadnje zavetišče, hiša na Loki.

LISTEK.

V. F. JELENC.

BEDA.

Velikomestna slika.

In vstal je star študent, ki je začel govoriti o Hunih, o Samu in počasi jadralskozi vso slovansko zgodovino, prišel na umetnost in proslavljal današnji dan:

„In gospoda moja, s zlatimi črkami je napisan današnji dan v knjigi slovenske kulture! Tujina, mrzla tujina je odlikovala in dvignila moža, ki ga domovina niti noče poznati...“

V gostilniško sobo je stopila mlada, jedva osemnajst let stara deklica s košaro cvetic. Preplašeno je obstala med vrati, ko je zagledala tako veliko družbo, a komaj so jo navzoči zagledali, zagnali so huronski krik in zahtevali cvetic, samo zato, da prisilijo študenta, da naj neha govoriti! Preplašeno je hodilo dekletce in spravljalo denar, ki so ji ga metali umetniki... Ko pride do Severja, ji naenkrat pade košara iz rok, da se razsujejo cvetice po tleh, iz lic ji izgine ona trenutna rdečica... Sever poskoči in v zadnjem hipu prestreže omahujoče te-

lesce... Dekle se je onesvestilo... Poskušali so vse, da bi jo spravili k zavesti, kar se jim je slednjič tudi posrečilo...

Ko je odprla svoje motne oči, pogledala je tako proseče naokoli, da je segal vsem ta pogled v srce... Sever ji je dal kozarček konjaka, ki ga je ona duškoma izpila...

„Ali Vam je boljše?“
 S slabotnim glasom je odgovorila:
 „Bolje, boljše!“
 „Kje stanujete, da Vas odpeljemo domov?“

Dekletce, se je streslo, dvignilo se in z obupanim glasom kriknilo:
 „Ne, ne! Domov ne, domov ne... ubijete me!“

Vsi so začudeno gledali nesrečni stvor, kar vstane Sever in nekaj prišepne natakarkju, ki takoj odide...

Dekle se je medtem zopet onesvestilo... ustne so se ji krčevito stisnile, slednja kaplja krvi je izginila iz njih... Vsi so preplašeni gledali ta prizor, ki je pregnal vsakemu iz srca veselje in radost...

Natakark stopi in namigne Severju, ki reče:

„Oprostite prijatelji, da ne morem

prebiti današnjega večera v Vaši družbi... čutilim si v svojo dolžnost, da rešim in pomagam ti nesrečnici! Zabavajte in veselite se naprej! Prosim Vas, da mi pomagate prenesti dekletce v voz, ki čaka zunaj, ti Habjan pa telefoniraj prvemu zdravniku, ki naj takoj pride na moje stanovanje!“

Molče so dvignili omedlelo dekletce in jo prenesli v voz, kamor sta se vsedla Sever in še en slikar... In voz je hipno oddrdral proti temnemu predmestju...

Skrivnostna polteta je vladala v Severjevem kabinetu... Na postelji je ležala neznana deklica... črni lasje so se ji usipali po beli blazini in se tako strašno kontrastirali z mrtvaško bledim obrazom... Ob postelji pa je sedel Sever in nepremično gledal na bolnico, ki se ni niti ganila; večkrat je že pogledal, ako ji še bije srce... ki je utripalo tako počasi in slabo, da se je vedno prestrašil... V tem je prišel zdravnik in pregledal dekletce... zmajal je z glavo in rekel Severju:

„Jutri jo pustimo prepeljati v bolnišnico! Dekle je jetično, a vrhu tega sestradano in izmučeno! Tu človeška pomoč ne pomaga več! Jutri zjutraj se oglašim z rešilnim vozom!“

In odšel je...

Severju je bilo, kakor da mu je zdravnik potisnil nož v srce... sam ni vedel, zakaj se je tako zavzel za to nesrečno bitje, ki ga je srečal v gostilni... a zdelo se mu je, da je njegova dolžnost, pomagati temu nesrečnemu stvoru!

Sever je začutil v sebi naenkrat tako nagnjenje do neznanke, da bi dal vse... vse, svoje ime, svojo slavo, svoj denar, samo da bi ji mogel rešiti življenje... preplašilo so ga mrzle zdravnikove besede... a obupal ni... nepremično je gledal njen obraz... zdelo se mu je, da se je zganila... sklonil se je nad njo... in res odprla je oči in pogledala prestrašeno naokrog, tajna groza in nepopisen strah se je zrcalil v teh očeh... ko pa je zagledala Severja, je jedva slišno dihnila:

„Kje sem?“
 „Ne bojte se ničesar! Bodite mirni!“
 „Kako ste dobri, gosposd!“
 „Nikar ne govorite, da se preveč ne izmučite!“

Hotela se je dvigniti... ali slabotno telo je omahnilo na posteljo...

„Saj sem zdrava, popolnoma zdrava, ničesar mi ni! Ali tako se bojim, da ne pride on... da bi me tepel... ah... tako se bojim!“

(Dalje.)

Ta bi prav lahko ostala njena last. Tako je dobičkazeljni z denarjem dobro podkovani župan spraval upnike, spraval pa še posebno ubogo družino v nesrečo. Najlepše pa še le pride: Sedaj, ko je prešla hiša v last župana, je pa župan tisti, ki je vložil prošnjo za gostilničarsko koncesijo. Tedaj tisti uradni mož, ki je pustil uradno in privatno razglasiti, da v tej hiši ne dobi nihče koncesije, je bil prvi, ki je proti razglasitvi zaprosil za koncesijo.

Nehote se nam vsiljuje vtisk, da je bilo celo to postopanje — od strani c. kr. okrajnega glavarstva morda pomotoma — ampak od strani župana morda namenoma, da pride cenejšim potom do hiše — jako, jako čuden maneuver. Na ta slučaj opozarjamo pristojne oblasti; opozarjamo pa še posebej c. kr. deželno vlado na to, da sta si g. baron Rechbach kot okrajni glavar in g. Zurc kot župan občine Šmihel-Stopiče tako velika prijatelja, da to razmerje škoduje zaupanju ljudstva do občinske, oziroma do c. kr. oblasti. Če bo potreba, bomo še kaj povedali.

Slovanski Jug.

Bosna in Hercegovina.

(Agitacije za volitve. — Razbiti dogovori med muslimansko narodno organizacijo in muslimansko samostalno stranko. — Prepir med katoliki. — Delo Stadlerjeve propagande.)

Sarajevo, dne 12. maja 1910.

Volilni shodi so v plnem teku, sklicujejo jih v vseh volilnih okrajih vse bosansko-hercegovinske stranke, ki so postavile vse svoje kandidate. Največja disciplina vlada med pravoslavnimi Srbi. Odbor devetintridesetih, ki so ga postavili mladi in stari, govori vsem iz srca in duše, postavlja je kot kandidate sposobne in zavedne ljudi. To so edini, ki so prav razumeli pomen in dolžnost bodočega poslanca. Proti kandidatom tega odbora je postavila svoje kandidate tudi srbska samostalna stranka, a jasno in gotovo je, da doživi pri volitvi velik fiasko. To je stranka dr. Dimitrijeviča, onega moža, ki je v zvezi s znanim Nastićem insceniral ono afero z bombami na Cetinjah, za kar je zahteval od črnogorske vlade 12.000 frankov. To je edina stranka, ki jo je mogla dobiti bosanska vlada, da napravi pri volitvah malo nereda in zmešnjav.

Muslimanska narodna organizacija je postavila tudi po vseh okrajih svoje kandidate. Čudno je, da je postavila ta stranka kot kandidate ljudi, ki so na glasu skrajnih konzervativistov. Protikandidate jim je postavila muslimanska samostalna stranka, ker ni moglo priti med obema do kompromisa.

List „Musavat“ je postal glasilo muslimanske narodne organizacije in že par dni sem prinaša proglaš stranke s podpisom predsednika Ali bega Firdusa, da se organizacija ne strinja s prejšnjimi načeli lista glede kmetškega gibanja. Tako bodo v bosanskem saboru zastopali samo pravoslavni Srbi rešitev kmetškega vprašanja potom obligatornega odkupa, ker Muslimani stoje na stališču fakultativnega, a katoliki se o tem vprašanju niso določno izrazili.

Dogovori med narodno organizacijo in samost. stranko so torej razbiti. Samostalci so zahtevali polovico mandatov, a organizacija jim jih je ponujala četrtino; niti prva niti druga stranka ni hotela odnehati! Jasno je, da so samostalci sprevideli svojo propast, ako postavijo svoje kandidate, zato so hoteli po kompromisu doseči večje število mandatov. Samostalci so med Muslimani istotako kompromitirana stranka, kot je med Srbi Dimitrijevičeva samostalna. Najprej so se imenovali „muslimanska napredna stranka“ in izdajali kot svoj organ list „Muslimanska svijest“; a ker jim je predla slaba, so se čez noč prekrstili v muslimanske samostalce in spremenili ime svojega glasila, ki se je doslej imenovalo „Muslimanska Sloga“. Mogoče se še marsikdaj prekrstijo, dokler popolnoma ne izginejo raz politično poprišče, ker to je popolnoma razumljivo, da se utopljenec lovi za slamico.

Predsednik „Hrvatške narodne zajednice“ dr. Mandić začel je že hud volilni boj s Stadlerjem, ker je Hrvatska narodna zajednica postavila proti Stadlerjevemu klerikalnim kandidatom svoje protikandidate (!) Tako se bo vodil strankarski volilni boj med Muslimani in katoliki, samo pravoslavni Srbi stopijo enotno v boj, ker Dimitrijevičih samostalcev sploh ni upoštevali! Simpatičnega urednika „Gajreta“ in „Samouprave“ Osmana Gjikića kandidirajo muslimanske demokratske stranke v konjiškem volilnem okraju. Ako zmaga, dobi sabor dobro in mlado moč, a moderno kulturno vprašanje modernega branitelja.

Stadlerjeva propaganda nikakor noče mirovati. Pred par dnevi je izval neki slučaj, ki se je dogodil v Bos. Brodu, med Muslimani veliko ogorčenje. Baron Schweiger, okrajni glavar v Bos. Brodu poklical je k sebi muslimanskega veroučitelja Hodžo Omer effendijo in mu v prisotnosti katoli-

škega župnika Ezgete prepovedal, da ne sme poučevati v islamu več Kasimovega sina Osmana Babiča, ker je Kasima odsej katolik! Hodža je seveda protestiral proti tako nasilnemu pokrščenju, pritožil se je vladi, a odgovora še vedno ni!

Kakor se vidi, bosanska vlada misli, da je katoliška vera edino kulturna. Res lepo in značilno za XX. vek! **Spectator.**

Splošni pregled.

Kretske vprašanje.

Kretske vprašanje je dobilo naenkrat novo obliko; pojavile so se nove komplikacije, ki so jako kritične. Pri protestni skupščini bitoljskega vilajeta v Rešnji se je enoglasno sklenilo, obvestiti Porto in velikega vezirja, da provali vse albanško moško prebivalstvo, ako ni kretske vprašanje tekem štirih dni popolnoma rešeno in Porta ne predloži zadovoljivih odgovorov, čez grško mejo tudi brez dovoljenja turške vlade! Kako so Albanci prišli naenkrat do tega zaključka je neumljivo, mogoča sta samo dva povoda, ali je to znamenje protesta proti postopanju Porte, ali pa je ta resolucija dokaz starega narodnostnega sovraštva med Albanci in Grki. Velevlasti dosedaj še niso spregovorile svoje odločilne besede, a ta bi bila za Porto in za Mladoturke jako potrebna; kajti vsak neuspeh sedanje vlade bodo izrabljali njih nasprotniki!

Konfiskacije „Jutra“.

V soboto popoldne se je vršila pred deželnim sodiščem razprava o ugovorih proti zaplembi „Jutra“ št. 61. in 64. Senat: predsednik dr. Vedernjak, votanta Einspiller in Kobler, zastopnik drž. pravdnikstva Trenz. Zastopnik „Jutra“ dr. Švigelj.

Prvi ugovor velja zaplembi našega izvirnega poročila glede albanske vstaje ter špecijelnih brzojavk, drugi pa notici o narodni nezavednosti Slovencev, ki krijejo svoje potrebe pri nemških trdkah. Prva zaplemba temelji na §§ 300. in 308. (kaljenje javnega miru in vznemirjanje javnosti, druga pa § 302. (bojkot).

Zastopnik državnega pravdnikstva Trenz povdarja, da je hotel dopisnik, ko je pisal o avstrijskih intrigah v Albaniji vznemirjati ljudstvo. Pravi, da je tako pisanje nelojalno in nepatrijotično ter predlaga potrditev zaplembe. Druga notica o narodni mlačnosti Slovencev pa se mu zdi najradikalnejši poziv k bojkotu, ker se javnosti kažejo v sramotni luči oni Slovenci, ki kupujejo svoje potrebe pri nemških trdkah, ker dobe tam boljše in cenejše blago. Ako se kaj takega dovoli pisati, si bo vsak Slovenec dobro premislil, predno bo kaj kupil pri kakih nemški trdkah.

Glas iz občinstva: Tako je prav!

Predsednik Vedernjak: Ako čujem še eno opazko, Vas pustim izprazniti!

(Smeh med občinstvom.)

Trenz nadaljuje svoj govor ter reče, da je tak pritisk na slovenske stranke nedopusten!

Kot zastopnik „Jutra“ povdarja dr. Švigelj, da je razburjenost, ki jo slika državno pravdnikstvo popolnoma negativna, ker slovenska javnost ne pojmuje dogodkov na Balkanu tako, kot bi jih morala; članek je animozen proti avstrijskemu režimu; ali je Avstrija kriva nemirov in Albaniji o tem bo sodila zgodovina! Najintresantnejši je pa slučaj z brzojavkami, ki so dospete za list prepozno ter so se z dovoljenjem vladne cenzure objavile na letakah; iste brzojavke je objavil tudi „Slov. Narod“, a ni bil zaplenjen, državno pravdnikstvo pa je zaseglo v „Jutru“ brzojavke, ki jih je pustila pasirati vladna cenzura. (Pripominjamo, da je tudi „Slovenec“ mirno priobčil dotične vesti Opomb. ured.) Čimbolj je javnost informirana o zunanjih zadevah, bolje je za njo, ker sicer se zna dogoditi, da bo javnost tako frapirana, kot je bila za časa turškega bojkota, ko je vsled neinformacije propalo toliko trdk. „Vem da bo graško sodišče v slučaju razveljavljene konfiskacije isto potrdilo.“

Vedernjak protestira proti temu!

Dr. Švigelj: ... a zgodovina ne piše na črno desko s kredo, ampak v skalo s železnim črtalom!

Kar se pa tiče druge zaplembe, je ista popolnoma neopravičena, ker je dolžnost časopisja, da brezobzirno razkrinka rane na vseh koncih, buditi ljudi iz narodne mlačnosti in jih navajati boljšemu razumevanju narodnih dolžnosti! Kritika je dopustna in prokleta narodna dolžnost je slovenskega trgovca, da podpira slovensko obrt. Ta konfiskacija je pa tudi tendenca vladnega sistema, ki vlada med nami! Kar se drugod lahko in svobodno piše po načinu graških listov, to se pri nas zatira! A zakon, dasi nemško pisan je le eden in za vse enak! Justicia je samo ena, kar je

knjivo tu, naj bo knjivo tam! Predlagam da se obe zaplembi razveljavita!

Po kratkem posvetovanju proglaš predsednik rezultat in sicer se prva zaplemba v celem obsegu potrdi, druga pa razveljavil!

Kot razloge razveljavljene zaplembe navaja, da se v omenjeni notici niti indirektno ne poziva k bojkotu proti nemškim obrtnikom, pač pa pozivlje Slovence, da naj vrše svojo narodno dolžnost ter naj opuste take nedoslednosti ter naj se prebude iz narodne mlačnosti!

Državni pravdnik Trenz: Pričlašam priziv proti razveljavi druge konfiskacije!

S tem je bila ta razprava končana!

Zagoneten slučaj zastrupljenja.

(Dalje.)

Zastrupljenje v ustih.

Bilo je 5. leto mojega službovanja, blizu pred Veliko nočjo. Nekega opoldne pri kosilu vpraša omenjena hči-učiteljica svojega očeta: „Ali si naredil?“ On pravi: „Kako, ker vedno skupaj tiščim!“ Ona: „Pa na dvoje deni!“ Ko sem to slišala, jo vprašajoč pogledam, kaj zopet to pomeni. Onadva se spogledata in umolketa. Besede, katere sem dobro slišala, sem vse povprek premišljevala, pa si jih nisem mogla raztolmačiti. Kaj pa so pomenile, to sem zvedela še tisto noč. Jaz mislim, da sem na vsak način morala dobiti kako vsपालvo sredstvo. Kajti čutila nisem prav nič, kaj se je — odkar sem jaz zaspala — z menoj godilo. Ko pa se proti jutru na hrbtu ležeča prebudim, so bila usta odprta, v njih pa polno krvi. Vstanem in grem v njegovo sobo si izmivati kri iz ust. On me pogleda in vpraša: „Mari, kaj se je zgodilo?“ Spomnivši se na preje omenjeni razgovor mu odgovorim: „Saj veš, kaj se je včeraj opoldne govorilo.“ On reče, da ni nič povzročil. Ko ga vprašam: „Kdo pa?“ je kar umolknil. Ko sem si usta dobro izčistila, sem začutila na zgornji čeljusti med prednjimi zobmi nekaj bolečega v mesu, kakor bi bila v meso zasajena kaka ostrina. Kmalom sem začela otekati v ustih in po obrazu. (Dalje.)

Atentat na Ciril-Metovo družbo.

Kakor meteor z jasnega neba je treščilo „Jutro“ s svojo senzacionalno novico o Kotnikovi zapuščini v liberalni tabor. Završelo in zavrelo je vse v temelj mravljišču narodnih fraz in v soboto zvečer jim je zastala beseda. Kaj naj odgovore na uvodnik „Jutra“? Kakor umevno: nič. Nekaj bedastih fraz, pa mislijo; da so opravili! Toda gospodje, tokrat ste se korenito zmotili! Povemo Vam, da ste se uredili tako, kakor morda še nikdar, odkar eksistira vaša bankerotna „napredna“ stranka! Ovreči ne morete prvič fakta, da je Lenarčičev sin Milan, ki se prištevata „liberalnim“ prvakom, nedolžen pri vsej Kotnikovi aferi in mi smo celo tako predrzni, da Vam povemo v obraz, da ste na popolnoma napačni poti, če mislite kaj čakega tajiti! Iz gotovega vira vemo, da ste se vi prigrasili glavnim deditem Kotnika in če hočete tajiti, potem ne vemo, kaj bi vam zabrusili v obraz. Oropati in prikrajšati ste hoteli našo družbo za pol milijona kron in če se upate tožiti, Vas danes javno pozivljemo: Misimo pripravljeno do skrajnosti tirati zadevo o Kotnikovi zapuščini in danes Vas pozivljemo: tožite nas, če hočete dokazati svojo nedolžnost! — Zakaj pa je bil notar Hudovernik dvakrat zaporedoma na Vrhniki pri sodnji, informirat se o Vašem rodoljubnem činu?! Torej, gospodje frakarji, naprej — če mislite, da bo zmaga vaša! Mi smo pripravljeni!

Dnevne vesti.

Društvom. Razne društvene vesti so velik balast za uredništvo vsakega dnevnika. To čuti posebno „Jutro“, ki res nima prostora za veliko število društvenih vesti, ki jih dobiva. Za to od danes naprej ne sprejmemo nobene društvene vesti več, ako ni na rokopolju priplepljenih najmanj deset narodnih kolkov. Tako bo imela vsaj naša prepotrebna šolska družba sv. Cirila in Metoda nekaj koristi od raznih društvenih vesti v „Jutru“.

Imeniten servijet v imenitnem hotelu. Včeraj opoldne je šel neki vnanji slovenski trgovec iz radovednosti v restavracijo „Union“. Hotel se je prepričati, če v „Unionu“ res nemškutarijo, kakor je „Jutro“ že opetovano naglašalo. Sede k mizi, pozdravi gosta slovensko, on ga odzdravi z „Hab' die Ehre“. Pride natak, ga navori nemško. Gost zahteva slovensko kaj za kosilo, natakar govori nemško. Gost pa

je bil trdovraten in še le po dolgi vojski za svoj materin jezik je natakar prisiljeno kapituliral. Ko se je naš gost pripravil za kosilo, razgrnil je po škofovem vzorcu okusno pripravljene servijet, ali za boga svetega, kaj je to? Razgrinja in razgrinja, že barva tako čudna ga je še bolj opozorila na izrednost servijetov v prvem ljubljanskem hotelu. Ko je cel servijet razgrnil, je imel — navadno brisalno cunjko pred seboj. Niti čedno ne, ampak prebiti je morala že precej pomivalno-obrisalne vojske v kuhinji. Gostu se je ta „servijet“ navsezadnje tako dopadel, da je sklenil, da ga vzame seboj za spomin, kdaj je bil prvič in zadnjič v hotelu „Union“. Hotel je servijet plačati, pa natakar s tem ni bil zadovoljen. Poslal ga je v ravnateljsko pisarno. Tam ga je sprejel nek debeli veliki gospod (po opisu soditi, je bil to ravnatelj gosp. Bračič sam.) Ponovil je svojo prošnjo z izgovorom, da je servijet po nesreči zapalil s svečico. Hotel je škodo poravnati ter ponudil za servijet kolikor se od njega zahteva. „Servijet pa hočem na vsak način vzeti seboj“. Ker dotični gospod ni hotel sprejeti nobene odškodnine, je gost z imenitnim „servijetom“ iz imenitnega hotela „Uniona“ odšel. Prišel pa je k nam v uredništvo, kjer je ta „corpus delicti“ pri našem odgovornemu uredniku na razpolago, seveda samo na vpogled.

Vzor naprednega ravnatelja. Kako si to mislite? Napredna stranka nam je dala nalogo, naj rešimo naslednjo uganko, kako je star penzionist sposoben za karijero. Neki mož je bil svoj čas — visok uradnik — nekega uradniškega konzuma. V ta konzum je spraval človeka, ki je imel dolge prste, in ker mu načelnik ni gledal na dolgost prstov, zgodilo se je v konzumu strahovite defraudacije, ki so konzum uničile. Zdaj so konzumarji izprevideli, da tak načelnik ni za nič in so ga na občnem zboru vrgli. Potem je taisti mož bil predsednik jako važnega kulturnega zavoda, morda za to, ker je znal dobro peti. In tudi tukaj so se zgodile ravno pod njegovim predsedstvom velikanske defraudacije. Blagajnik tega društva je ves čas izrabljaj blagajno in ko je denar zapil, si je prerezal žile, a predsednika so člani društva na prvem občnem zboru vrgli. Taisti mož je prišel za voditelja velikega naprednega slovenskega denarnega zavoda, morda zato, ker ima visoko državno penzijo, in morda za to, ker ima ta visoke dohodke in nič ne dela in ker je prestar, mu delo ne diši in zato rajše karte igra v Narodnem domu. Hišnik dotičnega zavoda pa mu mora brezplačno drva sekati, da ima drobiž za karte. Ta mož ni ne tič ne miš, vsa njegova rodbina je klerikalna, a on sam ni za napredno stranko nikdar nič storil. Napredna stranka temu možu lahko že jutri spomenik sredi mesta Ljubljane postavi, da se bo videlo in vedelo, kako še v XX. stoletju demoralizacija cvete.

Zadnja serija hišnih in uličnih tablic je došla te dni v Ljubljano in jih prično prihodnji teden pribijati na določena mesta. — Pri tej priliki ne moremo kaj, da bi ne izrazili svojega začudenja nad neko spako in novotarijo pri teh napisih. Tu bomo n. pr. pri uličnih tablah „Reslova cesta“ na hišnih pa „Resljeva cesta“; — potem „Francovo nabrežje“, a pri hišnih „Francovo nabrežje“, Sodnijska ulica“ pa „Sodna ulica“ itd. Kam pa pridemo s slovenskim jezikom, če se bo vsak čas mrcvaril naš pravopis in se urivale vanj zoprne spake — ne-jezikoslovcev!

Na razširjenje južnega kolodvora je uprava južne železnice zopet — pozabila. Ali bo treba upravni svet zopet spomniti na škandalozne razmere, ki vladajo pri ogromnem prometu na tem kolodvoru. Ali menijo ti židovski akcionarji, da je s tisto železno brvjo na Dunajski cesti in v via-dukto na Martinovi cesti res že vse odpravljeno?!

Škandalozne razmere ob Gruberjevem prekopu. Iz zanesljive strani smo prejeli: Dela za poglobljenje Gruberjevega kanala so sama ob sebi zanimiva, zato tudi ljubljanci večkrat ogledujejo, kako napredujejo. Kar se pa vidi, ni resnična slika delovanja firme E. Czczowiczka & Sohn, ki je prevzela za drag denar poglobljenje Gruberjevega kanala. Ta nemška firma misli, da sme početi, kar hoče. Ob levem bregu Gruberjevega kanala stoji par hiš. Prebivalci dotičnih hiš so v vedni nevarnosti za svoje življenje in zdravje, pa tudi njih poslopja so izročena dinamiški sili firme Czczowiczka & Sohn na milost in nemilost. Strelja se tako, da leti kakor pest veliko in še večje kamenje daleč na okrog. To kamenje pobija šipe, opeke na strehi, pada skozi odprta hišna vrata v poslopje samo, tako, da prebivalci sploh nimajo nobenega miru. Kdor gre po poljski poti v Štepanjo vas, se lahko na lastne oči prepriča, kako izgleda streha Franc Šušteršičeve hiše, katero lastnik komaj sproti popravilja in krpa. Seveda zahteva lastnik povračilo škode. Firma E. Czczowiczka & Sohn pa odločno odklanja vsako povračilo škode, češ, da strelja samo s takimi naboji, ki jih je okrajno glavarstvo dovolilo, in vsled

tega naj trpe sosedje ob Gruberjevem kanalu škodo kar sami. Tako postopanje je naravnost škandal za podjetje, ki si z žulji slovenskih delavcev in na slovenskih tleh služi lep dobiček in ga odnaša v tujino. Zaman se je zaprosilo okrajno glavarstvo in kazensko sodišče, naj odpomore takemu brezvestnemu in nevarnemu postopanju. Oblastva se ne ganejo in zato je treba, da se tako postopanje v javnosti primerno osvetli. Še tega se nam manjka, da bi res vsak tujec po naših tleh delal, kar in kakor bi hotel.

„Jur—ist“ Lauter se izgovarja, da je zato odvezel raznašalca v soboto letake, ker to določa § 23 „navodila za mestne policijsko stražo“, ki ga je sestavil magistrat. To so juristi na magistratu! Potem je pa državni tiskovni zakon „od muh“, kaj g. Lauter? Nikar se vender z magistratnimi „§§“ vred — ne smešite!

Halleyev komet se tudi nočoj vsled oblačnega vzhoda ni videl. Pač pa se je že pred 2. uro zjutraj pojavil velikanski rep, ki pa je že pred 3. uro izginil. Na ljubljanskem gradu je bilo 3—4000 ljudi, med njimi pa jako malo resnih opazovalcev prirode. Večina je bila takih, ob katere je „komet“ že v mestu prav pošteno „trčil“. Drugič bolje store, če kar doma ostanemo, s takim vpitjem nikakor ne delajo časti Halleyevemu kometu, še manj pa samim sebi. Komet se v jutranjem času najbrže sploh ne bo več videl.

Divji lov za tatom žepnih ur. V soboto večer se je po sv. Petra cesti in po bližnjih ulicah vršil razburljiv lov za tatom žepnih ur. K urarju Somnicu je prišel „boljši“ človek, ki je zahteval žepne ure na vpogled. Somnic mu jih razloži v 4 škatljicah na izbero. Med tem, ko mu hoče še z drugimi postreči, pa preprijazni „kupec“ pobaše vse 4 škatle, pa hajdi, je že bil zunaj. Somnic hiti za njim ter vpije, držite tata! Lov je šel čez Prečno ulico, od tam na kolodvorsko ulico in sicer nazaj proti sv. Petra cesti, torej ravno proti Somnicovi prodajalni. Med Kolodvorsko in Prečno ulico pa ga je zalotil Ivan Tavčar iz Predline ulice št. 4. Somnicu se je posrečilo tatu iztrgati dežnik ter zvitek slovenskih časopisov, nakar je tat izpustil tudi 3 škatljice na tla. Z četrto pa je še nekaj časa bežal, ko pa mu je bil Tavčar že za petami, je še to vrgel proti oknu neke hiše v Kolodvorski ulici. Potem je šel lov v divjem diru doli do sv. Petra nasipa. Tam se je Tavčarju posrečilo tatu zgrabiti. Prišel se je boj med njima. Že je bil tat na tleh a nekatera nepridiprav zijala so, namesto da bi Tavčarju pomagali, začeli ga zmerjati zahtevajoč, naj tata izpusti. Prišlo je do razburljive scene. Tat je to priliko vporabil, pa jo je popihnil bogsigavedi kam. Kakor se nam iz neke druge strani poroča, so tata celo trikrat prijeli, pa vselej se mu je vsled vtikanja nekaterih jokavih zijal posrečilo uiti. Ta jokavost in to vmešavanje je sploh prokleta navada v Ljubljani. Je že lepo, da se občinstvo poteguje za nedolžno preganjane, ampak da bi se taki lopovi podpirali, to je že malo preveč. — Tat je bil okrog 40 let star, srednje velikosti, brke, lice na eni strani krvavo, na glavi bel slamenik, pri sebi je imel, kakor že omenjeno, boljši dežnik in zvitek slovenskih časopisov. Kakor po navadi, stražnika nikjer, dasiravno je ta lov izval množico občinstva in je precej časa trajal. Še le ko je bilo vse gotovo, so prišli tudi stražniki na — pogorišče. Tega pa niso krivi stražniki, ampak kriv je njihov šef Lavter. Zakaj, to bomo še povedali.

Umrla je danes zjutraj ob 3. v deželni bolnici gospa Marija Milavec, gostilničarka pri „Zlatem sodčku“ na Žabjaku. N. v. m. p.

Okradena boterca. Zasebnici M. B. je bila včeraj popoldne v Stolni cerkvi med gnečo ukradena iz žepa črna usnjata denarnica v kateri je bilo okrog 45 K denarja. Posestnici Heleni Prasnikarjevi iz Lazov je bil včeraj dopoldne v nekem gostilniškem dvorišču iz voza ukraden zavoj raznih sladlič v vrednosti 6 K.

Kolo vkradeno je bilo sinoči od 10 do 11 ure v zgor. Šiški v gostilni pri Maleziji. Kolo je last ključavničarja Kmetiča iz Šiške, ter ni imelo prostega tira; je lahko, črno, novadno kolo. Sviri se, pred morebitno prodajo tega kolesa, tatu so že na sledu.

Vreme. V soboto večer po južnih krajih se izliva padavina, ponoči nastopivši sever sta prinesla krasno binkošno nedeljo. Ampak že zjutraj soparno, zvečer južni veter obljubujeta zopet slabo, vsaj nestanovitno vreme. Kdor danes kam „izleti“ naj vzame namesto palice, rajše dežnik seboj — za vse slučaje seveda. Zaradi kometa pa svetujemo, če ga nočoj vsak rajše počaka — doma.

Loterijske številke. Dunaj 36, 48, 5, 76, 6. Gradec 29, 21, 2, 35, 30.

Društvene vesti.

Ljubljanska občekoristna zadruga za zgradbo stanovanj ima jutri, dne 17. maja ob polu 8. zvečer pri „Roži“ izredni občni zbor, na katerem se bode razprav-

ljalo o premembi pravil in se bode vršila dopolnilna volitev v nadzorstvo. — Člani in drugi interesi se istočasno opozarjajo, da ima zadruga v svoji novi hiši v Gradišču za avgustov termin še eno stanovanje s 4 in več stanovanj s 3 sobami na razpolago.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Skupna seja načelnikov stranke.

Dunaj, 15. maja. Za 18. maj je določeno posvetovanje načelnikov parlamentarnih strank. Določijo naj program državnega zbora in posameznih odsekov. Parlament naj bi se namreč zaključil že 18. julija. — V majniku naj bi bilo le malo plenarnih sej, pač naj bi se pridno posvetoval budgetni odsek, kateri naj bi s svojimi posvetovanji končal že tekom prihodnjih dveh tednov.

Afera Breiter — dr. Pattai.

Dunaj, 15. maja. V častni zadevi poslanec Breiter — dr. Stölzel in vitez Pautz se snide častni sod dne 17. t. m. takoj potem, ko imenuje Breiter svoje razsodnike. Ti naj bi namreč še ta dan izvolili predsednika častnega sode. — V kolikor pa se tiče afere dr. Pattaija, je že ta končana in za dr. Patlajja častno rešena.

Strankarski shod nemških poslancev iz Češkega.

Dunaj, 15. maja. Kakor se poroča iz Prage, se vrši v Pragi dne 22. maja strankarski shod nemških naprednih poslancev iz Češkega.

Javna poslopja v Bosni.

Dunaj, 15. maja. Bosanski deželni zastop namerava dovoliti kredit za zgradbo različnih javnih poslopj v Sarajevem. Med drugim so v projektu zgradba vojašnice in justične palače, v kateri se bo nahajalo nad-sodišče, okrajno sodišče, državno pravdnistvo in okrajno sodišče.

Volitve v srbski crkveni kongres.

Budimpešta, 15. maja. Srbski radikalci so pri volitvah v crkveni kongres propali na vsi črti. Večino v kongresu dobi srbska samostalna stranka, ki je kandidirala med drugimi več obtožencev v zadnjem zagrebškem „veleizdajniškem“ procesu.

Banket na čast Khuen-Hederwaryju.

Budimpešta, 15. maja. Narodna delavska stranka priredi dne 21. maja na čast njenemu kandidatu ministrskemu predsedniku grofu Khuen-Hederwaryju banket, katerega se udeleže vsi člani vlade.

Finska zakonska predloga sprejeta.

Petrograd, 15. maja. Duma je sprejela neizpremenjeno zakonsko predlogo glede finske ustave.

Nemškega finančnega ministra povozil avtomobil.

Breslava, 15. maja. Finančnega ministra je povozil nek avtomobil. Poškodbe, ki jih je dobil so lahke. Po izreku zdravnikov ni za ministra nobene nevarnosti radi teh poškodb.

Grški kralj — v nevarnosti.

Brindisi, 15. maja. Grški kralj Jurij je došel semkaj, odkoder se je odpeljal v London k pogrebu kralja Edvarda.

Dunaj, 15. maja. Kakor se poroča iz Aten in Rima, se je pri jahti grškega kralja v bližini Alone zlomilo krmilo in je bila vsled tega jahta v nevarnosti. Prihiteli so jej mornarski častniki na pomoč. Kralju se ni ničesar zgodilo.

K pogrebu kralja Edvarda.

London, 15. maja. Westminsterski list „Westminster Gazette“ razglašča, da je kralj Jurij V. izrazil željo, naj se dne 20. maja popoldne ob 1. uri, ko se vrši pogreb kralja Edvarda v Vindsoru, vrše po vseh cerkvah na Angleškem slovesne maše za-dušnice.

Sofija, 15. maja. Turški prestolonaslednik, ki se je peljal k pogrebu kralja Edvarda, je bil na kolodvoru pozdravljen od prestolonaslednika Borisa in ministrskega predsednika.

Albanski upor.

Solun, 15. maja. Iz Male Azije sta zopet došla dva parnika s četami. Iz Adrianopelja je odšlo v Albanijo šest bataljonov pehote in dve baterije topničarjev.

Solun, 15. maja. Višji turški duhovniški krogi iz Anatolije in Sirije so doposlali številne brzojavke na albanske Uleme, Notable in Bajraktre. V teh brzojavah jih pozivljajo v imenu proroka, naj opuste vsak spor z verskimi sobraty, naj se vzdramijo, da branijo pravice Turčije in naj pri signatarnih velesilah protestirajo radi sramotnega postopanja gledé krečanskega vprašanja.

Llistnica uredništva.

Gg. dopisnike prosimo potrpljenja, vse pride na vrsto.

Žalostnim srcem javljamo pretužno vest, da je naša iskreno ljubljena, predobra mati, oziroma stara mati, sestra, teta in svakinja, gospa

Marija Milavec roj. Hafner

gostilničarka

danes ob 3. uri zjutraj po kratki in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 60. letu svoje dobe, mirno zaspala v Gospodu.

Pogreb predrage rajne bo v sredo ob 5. uri popoldne iz dež. bolnice v rodbinsko grobnico na pokopališču pri Sv. Križu.

Sv. maše zažušnice se bodo darovale v župni cerkvi Sv. Jakoba. Drago pokojnico priporočamo v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 16. maja 1910.

Žalujoči ostali.

gostilne

Več strank se oglašča, ki iščejo

v najem ali na račun.

Povprašuje se v prometni pisarni g. Mateliča, Škofja ulica 10. Telefon 155.

Leopold Grošelj

Spod. Šiška št. 88.

stavbeno in umetno ključavničarstvo se priporoča cenj. občinstvu za izdelovanje žičnih mrež, ograj na grobeh, železnih svetilk, balkonov, verand, štedilnikov, držal za firme in vseh v to stroko spadajočih del. **Zaloga, izposojevanje in popraviljanje koles.**

--- Delo solidno, cene primerne. ---

Filip Fajdiga

trgovec s pohištvom

Ljubljana

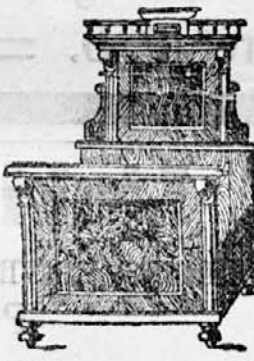
Sv. Petra c. 19

izdeluje in popravlja

raznovrstno

pohištvo

po najnižjih cenah.

Kuč za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dalmatinsko vino Kuč najboljšje sredstvo. Br. Novakovič, Ljubljana.

Triumf kuharske umetnosti!

Kri! daje samo dr. pl. Trnkóczy-ja sladni čaj, imenovan „Sladnina“! Dobi se pri vsakem trgovcu, zavoček 1/4 kg á 50

Zdravje! vinarjev. Zavoj po pošti v glavni zalogi lekarne

50% prihranka! pl. Trnkóczy v Ljubljani

Najboljši zajtrk! (Kranjsko) samo 70 vinarjev, katere se pošlje v znamkah.

Poslano*)

Gospod Luka Šetina, bivši dimnikarski pomočnik pri podpisnem, je dobil v zakup dimnikarsko obrt za ljubljansko okolico. Posegel pa je tudi v področje mestnega dimnikarstva, vsled česar je bil pri tukajšnji obrtni oblasti občutno kaznovan. Zaraditega opozarjam še enkrat, da on nima pravice v ljubljanskem področju sprejemati dela.

V Ljubljani, 12. maja 1910.

Jos. Spitzer,

dimnikarski mojster, Krakovski nasip št. 8.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, v kolikor določa zakon.

Danes binkoštni ponedeljek dopoldne

je trgovina odprta.

„Angleško skladišče oblek“ O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

Telefon šte. 121.

Velik senčnat vrt za 10.000 ljudi,

popolnoma prirejen za koncerte, ljudske veselice itd. Edini te vrste v Ljubljani in okolici, Slovincem na razpolago. Samo par minut oddaljeno od mesta-

Gostilna je pod novim, spretnim in izkušenim vodstvom.

Priporoča se slavnemu občinstvu in slavnim društvom za prirejanje veselic in družinskih zabav.

Točim bela in rudeča dolensjska, bela štajerska in črna istrska vina; dalje točim mengeško dvojno marčno pivo, radi velikega prometa vedno najsvežeje.

Okusna jedila vseh vrst vedno po želji na izbiro.

Cena abonma na hrano: kosilo in večerja v popolno zadovoljnost á 40 vinarjev.

Najtopleje se priporočata

F. M. BALIJA

Glince št. 3

ex gostilna pri Travnu.

Gugalnica za deco. Električni gramofon.

Staja za konje.

Igra na kroglice.

Veronika Kenda : v Ljubljani :

Dunajska cesta št. 20

(nasproti kavarne Europa)

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst papirja, pisalnih in risalnih potrebščin. :: Zaloga igrač in galanterijskega blaga v pos. oddelku. Na drobno in debelo.

JULIJA ŠTOR Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tennis in pristnih

goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

FRANC MERHAR

stavbeno in umetno kleparstvo

uvaja vsa vodovodna in inštalacijska dela ter vsa v kleparsko stroko spadajoča dela. Izdeluje dela za cementno-lesene strehe itd. Napeljuje strelovode. — Slavnemu občinstvu se priporočam za cenjena naročila ter zagotavljam vedno strogovestno postrežbo in znamenjam z odličnim spoštovanjem

Franc Merhar

v Ljubljani, Tržaška cesta šte. 2.

A. PERSCHE

Ljubljana,

Pred škofijo št. 21.

priporoča

veliko zalogo

raznih nakitov, perilo za gospode in dame, specijalitete zavratnic in nogavic; steznik

„Directoire“ P. D.

Velika binkoštna okasion prodaja od torka do sobote,

izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke ter najmodernejše konfekcije za dame in deklice.

Velika izbira slamnikov za gospode in dečke.

20 do 30% ceneje kakor dosedaj!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Tovarna sodavice in pokalic

na Predovičevem selu

izdeluje brezalkoholne pijače iz kemično strogo preizkušenih voda.

Najzdravejše okrepčilo.

Za obilne naročbe se priporočata slav. občinstvu in gostilničarjem

Bergant & Škof.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavica K 3,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2

Reservni fond K 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

promese na 3% zem. srečke I. emisije à 5.50 17. maja K 90.000

„ „ 4% ogrske hipotečne srečke à K 4.— „ „ „ 40.000

„ „ ogrske premijske srečke cele à K 14.—, polovice à K 8 „ „ „ 200.000

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po čistih

4 1/2 %.

5-11 Kamnoseški izdelki iz marmorja za cerkvene in pohištvene oprave spominki iz marmorja, granita ali sijenita, apno živo in ugašeno se dobi pri

ALOJZIJU VODNIKU

= Ljubljana = Kolodvorska

== kamenarskem mojstru ==

== ulica ==

Spedijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana

Bavarski dvor.

Ustanovljeno leta 1908.

Član dunajskih in berlinskih prevoznikov pohištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po najnižjih tarifih. — Prevažna pohištvo v novih, patentovanih pohištvenih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo razno blago, pohištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je Karl Lawi, Dunaj I. Schulhof 6.

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

52-9

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s posevno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanjosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis.

Spretni zastopniki se iščejo.

